

In één rechte lijn omhoog of met de nodige ups-and-downs. Hoe is uw carrière verlopen?
(Bijna) vijftigers over hun gedwongen of gewilde loopbaanswitch.

Baanbreker

Liewoe Tsai (1959)

Was: in verschillende functies werkzaam op de krediet- en zekerhedenafdelingen bij ABN AMRO

Is nu: Leerling Verzorgende Individuele Gezondheid Niveau 3 bij Wijde zorg, op een afdeling met dementerende ouderen

carrière index

‘Nu nog een opleiding volgen, ben ik daar niet te oud voor?’

“In 2003 werd mijn zwager getroffen door een hartstilstand. Hij overleefde, maar moest revalideren. Om mijn zus te ondersteunen, nam ik één dag per week de mantelzorg op me. Een ander helpen geeft enorm veel voldoening. In die periode ben ik gaan nadenken over een carrièreswitch, maar het duurde nog jaren voordat ik de zorgsector serieus als toekomstige werkgever ging zien. Omdat ik wist wat ik had – een leuke baan en dito salaris – maar niet waaraan ik zou beginnen. Toen in 2010 ABN AMRO noodgedwongen met Fortis in zee ging, werd het verlangen om anderen te helpen aangewakkerd. Dertig jaar werkte ik met plezier bij meerdere vestigingen. Nooit waren er problemen, totdat alle afdelingen uit elkaar werden gerukt en medewerkers werden ontslagen. Een andere bedrijfscultuur, nieuwe werkwijzen en systemen, ‘collega’s’ die zich tot elkaar veroordeeld voelden. Ik voelde me niet meer op mijn plek. Dat ik niet meteen actie ondernam, heeft te maken met mijn privésituatie. In twee jaar tijd verloor ik drie familieleden. Bij de bank volgde de ene reorganisatie de andere op. In 2011 was ik aan de beurt. Ik werd boventallig verklaard en kreeg de gelegenheid om me binnen en buiten de bank te oriënteren. Ik

bezoekt banenmarkten en verdiepte me in leerwerktrajecten in de zorgsector. Ik zou een driejarige opleiding moeten volgen. Ik vroeg me af of ik daar niet te oud voor was, maar hield voor ogen dat ze in de zorgsector altijd extra handen kunnen gebruiken. Ik schreef verschillende zorgcentra aan met de vraag of ik er stage zou kunnen lopen. Helaas, alle leerwerkplekken waren vergeven. In augustus nam ik ontslag bij de bank. Net toen ik de hoop op een baan in de zorg had opgegeven, werd ik gebeld door een zorginstelling bij mij in de buurt. Ze hadden tóch een plek. Of ik de afdeling met dementerende bejaarden wilde versterken. Na een dagje proefdraaien, wist ik het zeker: het werk, de mensen, het voelde als thuiskomen. In september startte ik met de opleiding en sindsdien mag ik mezelf leerling verzorgende noemen. Ik ga met plezier naar het werk en met een voldaan gevoel naar huis. Dat ik van toegevoegde waarde ben voor deze mensen geeft zo’n *energy boost*. Eens per twee weken ga ik twee dagen naar school. De theorie- en praktijkopdrachten die aan deze baan gekoppeld zijn, maakt het leren leuk. Ik ben op ontdekkingstocht naar mezelf. En weet je, ik kan meer dan ik dacht.” ■